

Het was in de winter zo'n negen jaar geleden dat er aan de slootkant van ons huis een reiger zat. Hij zat daar wat ineengedoken en staarde naar de bevroren sloot. Die dag hadden we vis gegeten en in een opwelling heb ik wat vis voorzichtig op het ijs gegooid. Tot mijn verbazing bleef hij zitten en slokte gulzig de vis naar binnen. Een paar dagen later zag ik hem weer en pikte hij wat van het brood dat ik voor de vogels had neergelegd. Hij had duidelijk honger. Vanaf dat moment bleef hij met een zekere regelmaat komen en gooide ik wat eten naar hem toe en zo ontstond onze vriendschap. Na verloop van enkele weken durfde hij steeds dichterbij te komen en werd veel minder schuw. Toen het lente werd verdween hij, maar tot onze verbazing kwam hij begin oktober weer terug en zat weer naast de sloot. Het bleek dezelfde reiger te zijn: hij vloog niet weg toen we wat vis gooiden. Zo ging het een aantal jaren door dat hij in de herfst kwam en in de lente weer verdween. Totdat hij vier jaar geleden het hele jaar bleef komen.



Hij heeft een conifeer in de tuin uitgezocht en zit daar zo op dat hij zowel in de kamer als in de omgeving kan kijken. De conifeer is op zo'n 1½ meter van het raam en de voordeur en soms wandelt hij gezellig door de voortuin. Ook zit hij vaak op het balkon als een van ons boven is. Hij

kijkt dan ook naar binnen wat je aan het doen bent. We weten inmiddels dat hij ons herkent. Als mijn man de hond uitlaat en de reiger zit in het park, vliegt hij vaak hoog boven hem mee naar ons huis. Het gebeurt ook regelmatig als we met de auto weg zijn geweest en we voor het huis stoppen dat de reiger terwijl wij uitstappen op de conifeer landt. Soms landt hij ook naast de auto en wandelt dan met ons mee naar de voordeur.

Voor onze hond heeft hij geen enkele angst meer: die kan hem op een halve meter passeren. Op onze rode kater is hij minder gesteld; daar gaat hij wel een stapje voor opzij. Het is heel grappig zoals hij alles in de gaten houdt wat er in en om het huis gebeurt. Van tijd tot tijd zorgt hij wel voor aparte situaties. Hij vliegt van de boom naar het afdak naast ons huis, waar hij van ons te eten krijgt. Zodra hij gegeten heeft, komen er twee kouwen de restjes opeten. De route van de conifeer naar het afdak gaat precies over het pad naar de voordeur. Daarom kan het gebeuren dat iemand die aan de deur staat te bellen opeens een reiger boven zich ziet en sommige mensen zijn dan snel een paar passen bij de voordeur vandaan. Soms liggen er ook reclamefolders of huis- aan huisbladen aan het begin van het pad: er durfde een bezorger kennelijk niet verder te lopen. Overigens hoeft niemand bang te zijn: zolang je geen kwaad doet, zal hij niets doen.

Soms denken mensen die aan de deur komen dat we voor de grap een kunstreiger in de boom gezet hebben. We krijgen dan steevast te horen dat een reiger aan de slootkant hoort te staan en niet in een boom gezet moet worden. Groot is dan de verbazing als hij over hen heen naar het afdak vliegt.

Ook is het gebeurd dat na een lekkage werklui het dak op moesten. De mannen weigerden de ladder op te gaan zolang de reiger bij ons huis zat. Een stuk vis aan de overkant van ons huis doet dan wonderen.

We hopen dat hij – of misschien is het ook wel zij – nog heel lang blijft komen, want het is inmiddels een lid van de familie geworden